

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
6.Bf.69/2014/8. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2014. év október hó 31. napján és november hó 24. napján megtartott nyilvános folytatólagos ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A folytatólagosan elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntette és más bűncselekmény miatt I.r. **vádlottés társai** ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék 2014. január 13. napján kihirdetett 30/32.B.156/2012/68. számú ítéletét **megváltoztatja**.

II.r. és III.r. vádlottak tekintetében a szabadságvesztés büntetés végrehajtását 5-5 (öt)-(öt) évi próbaidőre felfüggeszti.

II.r. és III.r. vádlottakkal szemben kiszabott közügyektől eltiltást és foglalkozástól eltiltást mellőzi.

II.r. és III.r. vádlottak a szabadságvesztés végrehajtása esetén a büntetésük 2/3-ad részének kitöltését követően bocsáthatóak feltételes szabadságra.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet I.r., II.r. és III.r. vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

Indokolás:

A Fővárosi Törvényszék a 2014. január 13. napján kihirdetett 30/32.B.156/2012/68. számú ítéletével I.r. **vádlottat** a Btk. 294. § (1) és (2) bekezdésébe ütköző folytatólagosan elkövetett hivatali vesztegetés elfogadása büntette miatt 4 (négy) év börtönbüntetésre, 4 (négy) év közügyektől eltiltásra, 250 napi tétel, napi tételenként 2.000 forint pénzbüntetésre ítélte és vele szemben 2.200.000 forint vagyonelkobzást rendelt el. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására. Megállapította, hogy a szabadságvesztésből legkorábban annak 2/3-ad részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra. I.r. vádlott által előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött időt a szabadságvesztés tartamába beszámította.

II. és III.r. vádlottakat bűnösnek mondta ki a Btk. 299. § (1) és (2) bekezdés a./ pontjába ütköző befolyással üzérkedés büntetében, ezért őket külön-külön 2-2 (kettő-kettő) évi börtönbüntetésre 2-2 (kettő-kettő) évi közügyektől eltiltásra 150-150 napi tétel, napi tételenként 1.000-1.000 forint pénzbüntetésre, 5-5 (öt-öt) év foglalkozástól eltiltásra ítélte. II.r. vádlottal szemben 8.250.000 forint, III.r. vádlottal

szemben pedig 5.000.000 forint vagyonekhozást rendelt el. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Megállapította, hogy II. és III.r. vádlottak a szabadságvesztésből legkorábban büntetésük 2/3-ad részének kitöltését követően bocsáthatóak feltételes szabadságra. Rendelkezett a bűnjelek lefoglalásának megszüntetéséről, azokat I.r. **vádlt** részére rendelte kiadni. Az eljárás során felmerült bűnügyi költségből I.r. vádlottat 552.340, II.r. vádlottat 9.395 forint megfizetésére kötelezte.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő ügyész valamennyi vádlott terhére, büntetésük súlyosítása érdekében fellebbezést jelentett be. Fellebbezésének írásbeli indokolása szerint az elsőfokú bíróság nem értékelte kellő súllyal I.r. **vádlt** terhére a folytatólagos elkövetést, és valamennyi vádlottnál a kezdeményező, másokat bűnbe sodró szerepüket, valamint a vesztegetési pénzek kimagasló összegét. Mindezek alapján álláspontja szerint a vádlottakkal szemben súlyosabb büntetés indokolt. Indítványozta azonban enyhítő körülményként értékelni II.r. vádlott tekintetében azt, hogy egy kiskorú gyermek tartására köteles, és súlyosító körülményként figyelembe venni II. és III.r. vádlottaknál, hogy cselekményük súlyosan rombolta az ügyvédi hivatás megítélését. Az előzőekre figyelemmel, valamennyi vádlottal szemben hosszabb tartamú, a szabadságvesztés középértékét meghaladó szabadságvesztés, ahhoz igazodó közügyektől eltiltás, és súlyosabb pénzbüntetés kiszabását indítványozta.

I., II., III.r. vádlottak és védőik felmentés érdekében terjesztettek elő fellebbezést.

II.r. **vádlt** védője csatolta fellebbezésének írásbeli indokolását, melyben kifejtette, hogy az elsőfokú ítélet iratellenessége és téves ténybeli következtetései miatt megalapozatlan, valamint az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének sem tett kellő mértékben eleget. Indítványozta ezért az elsőfokú ítélet tényállásának helyes ténybeli következtetés alapján történő helyesbítését és védence felmentését az ellene emelt vád alól. Kifogásolta, hogy az elsőfokú ítélet tényállása mindenben megegyezik a vádirat tényállásával és annak indokolása sem mutat túl az ügyészi vádbeszéden. Álláspontja szerint az ügyészi szempontok kritikátlan átvétele eredményezte az elsőfokú ítélet megalapozatlanságát. Véleménye szerint téves és iratellenes az ítélet azon megállapítása, hogy védence szavahihetetlen. Iratellenesnek találta az ítélet azon megállapítását, hogy az ügyvédi letéttel kapcsolatban védence nem tett következetes vallomást. Álláspontja szerint a vádhatóság és így az ítélet is téved a házipénztár, illetve az ügyvédi letét megítélés tekintetében. Véleménye szerint az elsőfokú bíróság tévesen értékelte **tanú1** vallomását, és tévedett, amikor e bizonyítékot védence terhére vette figyelembe. Álláspontja szerint iratellenes az ítélet azon ténymegállapítása is, mely szerint védence azt állította, hogy a döntés meghozatalához önkormányzati döntéshozó személyhez kell a vesztegetési pénzt eljuttatni. Kifejtette, hogy e körben semmilyen bizonyíték nem áll rendelkezésre. Súlyos eljárási hibaként róta fel, hogy a nyomozás során védence egyetlen gyanúsítottai vallomása úgy került beszerzésre, hogy a kötelező védelem ellenére védence részére nem volt védő kirendelve. Véleménye szerint e vallomás bizonyítékként nem értékelhető. Felhívta a figyelmet

arra, hogy nincs tényállási alapja annak, hogy a bíróság a befolyással üzérkedés minősített esetében mondta ki bűnösnek védencét, mivel a tényállás ezen megállapítása iratellenes és megalapozatlan. Indítványozta enyhítő körülményként értékelni, hogy védenca kiskorú gyermeket nevel, és a további jelentős időmúlásra figyelemmel érthetetlennek találta az ügyész súlyosítás érdekében előterjesztett fellebbezését. Felhívta a figyelmet arra, hogy a cselekmény elkövetése és az elsőfokú ítélet kihirdetése között nyolc év telt el.

III.r. vádlott védője előterjesztette fellebbezésének írásbeli indokolását, melyben a perbeszédében foglaltakat változatlanul fenntartva indítványozta védenca felmentését. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokból téves és megalapozatlan következtetést vont le védenca tekintetében, akinek bűnössége kimondása törvénysértő. Érvelése szerint egyetlen közvetlen tanú vallomására nem lehet védenca bűnösségét alapítani, mivel azokat más bizonyítékok, illetve körülmények nem erősítik meg. Véleménye szerint védenca vallomását támasztja alá az iratok között található azon elismervény, mely szerint **tanú2** 4.500.000 forintot átvett, ez igazolja ugyanis III.r. vádlott azon védekezését, hogy nem vett el az összegből 1.500.000 forintot, mivel az elismervény szerint a teljes összeg átadásra került **tanú3-nak**. Kiemelte, hogy a 4.500.000 forint átutalásán túl további 500.000 forint kifizetéséről semmilyen bizonyíték nem áll rendelkezésre. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében a bizonyítékok értékelése során lényegében a vádbeszédében elhangzottakat ismételte meg, és nem foglalkozott a védői perbeszédben elhangzott ellenérvekkel. Támadta az ítélet azon megállapítását, melyben az elsőfokú bíróság **tanú4** tanúvallomását az értékelési körébe vonta, mivel nem került kioktatásra a mentességi jogára, és több tekintetben ellenmondásosan nyilatkozott az eljárás során. Álláspontja szerint védenca, aki az eljárás során következetesen tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését, okszerű magyarázatot adott arra, hogy miért rajta keresztül adott **tanú2** kölcsönt **tanú3-nak**. Ezzel összefüggésben kifejtette, hogy ugyanakkor az elsőfokú bíróság védenca bűnösségét gyakorlatilag **tanú2**, **tanú4** vallomásaira, valamint a nem visszaellenőrizhető megvágásokkal készült hangfelvételekre alapozta, és figyelmen kívül hagyta védenca ártatlanságát bizonyító egyéb körülményeket, köztük **tanú3** védenca vallomását alátámasztó vallomását.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.545/2012/8. számú átiratában az ügyészi fellebbezést továbbra is fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, és mérlegeléssel megállapított ítéleti tényállása megalapozott. Ugyanakkor kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a háttér jogszabályt tévesen hívta fel, amikor a 2011. évi CLXXXIX. tv.-t hívta fel, mivel I.r. vádlott vezetői minőségét az elkövetéskor hatályos 1990. évi LXV. tv. határozta meg. Véleménye szerint bár az elsőfokú bíróság alapvetően helyesen vette figyelembe a bűnösségi körülményeket, az I.r. vádlott tekintetében nagyobb nyomatékkal kell értékelni kezdeményező szerepét. A jelentősebb időmúlásra tekintettel is indokolt a vádlottakkal szemben súlyosabb büntetés alkalmazása, figyelemmel a terhükre rótt bűncselekmény súlyára.

Észrevételezte ugyanakkor, hogy II. és III.r. vádlottak tekintetében a foglalkozástól eltiltás feltételei nem álltak fenn, ezért annak mellőzésére tett indítványt. Ezért indítványozta az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a vádlottakkal szemben súlyosabb szabadságvesztés, közügyektől eltiltás, pénzbüntetés alkalmazását, II. és III.r. vádlottak esetében a foglalkozástól eltiltás mellőzését.

A másodfokú nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség jelenlévő képviselője az ügyész által bejelentett fellebbezést az átiratában foglalt kiegészítésekkel továbbra is fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság perrendszerűen folytatta le a bírósági eljárást, ennek keretében a szükséges bizonyítást lefolytatta. A védők által előterjesztett bizonyítási indítványoknak többségében helyt adott. A bíróság igyekezett feloldani a bizonyítékok között található ellentmondásokat. Álláspontja szerint a vádlottak védekezését helyesen vetette el az elsőfokú bíróság, mivel azokat a rendelkezésre álló bizonyítékok cáfolták. Az I.r. vádlott önellentmondó vallomásokat tett, az általa csatolt, kézzel írt váltó nem alkalmas vallomásának alátámasztására. Ugyanakkor **tanú5** tanú következetes vallomást tett az eljárás során, hogy mikor, kinek és mennyi pénzt adott annak érdekében, hogy megszerezze a tényállásban írt ingatlanok tulajdonjogát. Vallomásában cáfolta az I.r. és II.r. vádlott által elmondottakat. Szintén ellentmondásosnak ítélte II. és III.r. vádlottak vallomásait, amelyeket cáfoltak a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékok, mely közül külön kiemelte a rendelkezésre álló videó- és hangfelvételt. Felhívta a figyelmet arra, hogy a szakértők szerint a felvételek nem voltak manipuláltak. Álláspontja szerint **tanú5** tanú szavahihetőségével kapcsolatban kétely nem merült fel, nem állt érdekében I. és II.r. vádlottat hamisan vádolni bűncselekmény elkövetésével. Álláspont szerint **tanú2** tanú tekintetében is az állapítható meg, akinek szavahihetőségét az egyéb bizonyítékok, köztük **tanú4** vallomása is alátámasztotta. Összességében megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörében állapította meg a tényállást, amely megalapozott. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének is eleget tett, mivel megindokolta, hogy a vádlottak védekezését miért nem fogadta el. Mindezek alapján egyetértett a vádlottak bűnösségére levont következtetéssel, és cselekményük jogi minősítésével is, valamint azzal, hogy az elsőfokú bíróság azok elbírálásakor hatályos büntető törvénykönyv szerint minősítette e cselekményeket. Megismételte átiratában írt indítványait.

I.r. vádlott védője perbeszédében az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére tett indítványt, mivel álláspontja szerint az a Be. 351. § (2) bekezdés b./ és c./ pontja alapján megalapozatlan. Véleménye szerint nem hagyható figyelmen kívül az a tény, hogy a politika miként befolyásolhatta a védenca ellen indult büntetőeljárást. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság e körülményt teljes mértékben figyelmen kívül hagyta. Ugyanakkor ezt támasztja alá, hogy **tanú5** nem a rendőrségen tett feljelentést, hanem egy ellentétes politikai oldalon álló politikusnak mondta el a történeteket. Véleménye szerint **tanú5** ennek oka tekintetében ellentmondásosan nyilatkozott, ami kétségesse teszi szavahihetőségét is. Érthetetlennek találta továbbá, hogy **tanú5**, aki az ügy aktív vesztegetője, miért tanúként szerepel és a vádhatóság miért nem vádolta meg az ügyben. Véleménye szerint ennek eljárási

feltételei nem álltak fenn, figyelemmel arra, hogy a rendőrség nem tőle értesült a vesztegetés tényéről. Amennyiben **tanú5** tanú eljárási pozíciója nem a tanú pozíciója lett volna, az lényeges kihatással lett volna az ügy elbírálására. Ezért indítványozta a védelem a rendőrség titkosított jelentésének beszerzését, mivel ezzel lehetett volna bizonyítani, hogy **tanú5** tanút nem illette volna meg a mentesség a büntetőeljárás alól. Véleménye szerint az iratokhoz csatolt felvételtől sem lehet megállapítani bizonyossággal, hogy az nem manipulált. Véleménye szerint szinte kizárható, hogy az olyan körülmények között készült, ahogy azt **tanú5** tanú előadta. Álláspontja szerint a bíróság félreértette az e körben előterjesztett bizonyítási indítványt, mivel az arra irányult, hogy vajon a szakértő meg tudja-e állapítani egy manipulált felvételtől, hogy az manipulált-e, vagy pedig erre nincs lehetőség. Véleménye szerint az ítélet megalapozatlansága több okra vezethető vissza, amely csak a megismételt eljárásban küszöbölhető ki. Ennek során be kell szerezni a rendőrkapitány jelentését, hogy miről szerzett tudomást és mikor **I.r. vádlottal** kapcsolatban, hogy szigetelő szalaggal a kamera egy börténkére rögzíthető-e, és ha nem, akkor ki készítette és hogyan a bizonyítékként szereplő felvételt, valamint annak megállapítása, hogy egy szándékosan manipulált felvétel vizsgálata során valóban felderíthető-e, hogy az manipulált. Véleménye szerint további tanúk kihallgatása is szükséges, köztük **tanú6** meghallgatása. Minderre azonban a fellebbviteli eljárásban nincs lehetőség, ezért indítványozta az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására történő utasítását.

II.r. vádlott védője az írásban előterjesztett fellebbezésének indokolását továbbra is fenntartva megismételte azt az álláspontját, hogy az ítélet megalapozatlan. Kiemelte, hogy nem a bizonyítékokat mérlegelő tevékenységet kívánja támadni, hanem azt, hogy az elsőfokú bíróság helytelen ténybeli következtetés útján indokolási kötelezettségét megsértve hozta meg ítéletét. Kifogásolta, hogy az indokolás nem terjedt túl a vádbeszéden, és abból hiányzik a védelmi érvekre történő reagálás. Fenntartotta írásban előterjesztett álláspontját **tanú5**, **tanú1** tanúk vallomásaival összefüggésben. Megismételte érveit a cselekmény jogi minősítését illetően is, mely szerint nincs bizonyíték arra, hogy az alapeseten túl a minősített bűncselekmény esete is megvalósult volna. Indítványozta védelem bizonyítékok hiányában történő felmentését az ellene emelt vád alól. A bűnösségének megállapítása esetén az alapeset megállapítását tartotta lehetségesnek, és figyelembe véve a nyomatékos enyhítő körülményeket, köztük az időmúlást, valamint egy gyermek eltartásáról történő gondoskodást, tényleges szabadságelvonás nélküli büntetés kiszabására tett indítványt.

III.r. vádlott védője perbeszédében úgy nyilatkozott, hogy továbbra is fenntartja az írásban előterjesztett érveit.

I.r. vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában továbbra is tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. Előadása szerint a bíróság nem foglalkozott az általuk felvetett tényekkel, továbbra is tagadta korrupciós pénz átvételét. Állította, hogy kölcsönt vett át, amelyről váltót állított ki. A váltót a közjegyző hitelesítette, amit

csatolt az iratokhoz. Sérelmezte, hogy a bíróság nem adott lehetőséget arra, hogy bizonyítsák, hogy a becsatolt felvétel manipulált volt. Helyzetével kapcsolatban elmondta, hogy mint elnök csak annyi volt a feladata, hogy a bizottsági ülést vezesse, nem volt módjában befolyásolni a szavazást. Felhívta a figyelmet arra, hogy magatartásával összefüggésben kár nem érte az önkormányzatot. Csatlakozott védőjéhez, és felmentését kérte.

II.r. vádlott utolsó szó jogán tett nyilatkozatában felolvasta az iratokhoz csatolt beadványát, ebben kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem tett eleget indokolási kötelezettségének, egyoldalúan elfogadta a vádhatóság állításait, és figyelmen kívül hagyta a felmerült ellentmondásokat. Felhívta a figyelmet az ítélet iratellenességére, illetve arra, hogy a bíróság által megvizsgált terhelő bizonyítékok alapján megalapozott tényállást nem lehet megállapítani. Álláspontja szerint az ítélet téves jogi minősítést tartalmaz. Mindezek alapján indítványozta az elsőfokú ítélet megváltoztatását és felmentő ítélet meghozatalát. Beadványát kiegészítette azzal, hogy négy éve indult a büntetőeljárás, amely miatt szakmáját nem gyakorolhatja, kérte, hogy a másodfokú bíróság helyesen mérlegelje a bizonyítékokat.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat alapvetően betartotta. Tévedett, amikor tárgyalásán a bizonyítási indítványokat elutasító végzésében álláspontját részletesen megindokolta, mivel a Be. 260. § (1) bekezdésében írtak szerint a bizonyítási indítvány elutasításának indokait az ügydöntő határozatban kell kifejteni. Az említett eljárási szabálysértés azonban nem jelentett olyan a Be. 375. § (1) bekezdésében írt eljárási szabálysértést, amely lényeges kihatással lett volna az eljárás lefolytatására, ezért nem vezethetett az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezéséhez.

Az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítási eljárást tárgyalásán lefolytatta. **I.r. vádlott** a tárgyalás kezdeti szakaszában vallomást nem tett, ezért az elsőfokú bíróság a törvényi rendelkezések helyes alkalmazásával olvasta fel a gyanúsítottként tett vallomását. **I.r. vádlott** 2013. szeptember 13-án érdemi vallomást tett, melyben tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. Hasonlóan érdemi védekezést terjesztettek elő a tárgyaláson **II. és III.r. vádlottak** is, akik szintén tagadták a vádiratban terhükre rótt bűncselekmények elkövetését.

Az elsőfokú bíróság a vádlottak érdemi védekezését megvizsgálta, és tagadásukkal szemben **tanú5, tanú1, tanú2, tanú4**, az ügyben eljáró **szakértő1 és szakértő2** szakvéleménye, valamint felolvasással a bizonyítás részévé tett okiratok alapján állapította meg ítéletének tényállását. A bizonyítékokat tényállási pontonként értékelte, a másodfokú bíróság álláspontja szerint logikai hibát nem vétett.

A védelem képviselői kifogásolták, hogy az elsőfokú bíróság követte az ügyész vádbeszédében előadott érveket, ezért álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság nem tett eleget törvényben előírt indokolási kötelezettségének.

A másodfokú bíróság maga is észlelte, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében a bizonyítékok értékelése során lényegében a vádhatóság érveit ismételte meg. Az ügyész ugyanis írásban becsatolta perbeszédét, ez rögzítésre került a tárgyalási jegyzőkönyvben is, amit az ítélet indokolása kiegészítésekkel, de annak felépítését átvéve szinte szó szerint leképezett. A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban amennyiben a bíróság az ügyészi álláspontot magáévá teszi, az nem jelentheti indokolási kötelezettségének megsértését, mivel a bíróság szabadon mérlegeli a rendelkezésre álló bizonyítékokat, és a szabad mérlegelés korlátját nem jelentheti az, ha teljes egészében egyetért az ügyészi állásponttal. A másodfokú bíróság megjegyzi azonban, hogy helyesebb lett volna, ha a bíróság nem követi ennyire hűen az ügyészi érvelést, még akkor sem, ha azzal maradéktalanul egyetért.

Az elsőfokú bíróság egyébként széles körű bizonyítási eljárást folytatott le, az ügyben valamennyi releváns bizonyítékot megvizsgált, nem kifogásolható a bizonyítási indítványok elutasítása sem, mivel az a másodfokú bíróság álláspontja szerint sem vitte volna előrébb a bizonyítási eljárást.

Azokat az érveket, amelyek **tanú5** perbeli helyzetére vonatkoztak, a másodfokú bíróság nem találta relevánsnak. A vádmonopólium birtokosának, az ügyész döntésének alapján kerülhet valaki terhelti pozícióba a büntetőeljárás során. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az ügy érdemére ezért nem lehetett kihatása annak, hogy **tanú5-t** az ügyészség nem gyanúsította meg, nem kívánt vele szemben vádat emelni, hanem tanúként szerepelt az ügyben. E tanú vallomásaival kapcsolatban a másodfokú bíróság megjegyzi, hogy az eljárás során végig következetes vallomást tett, amely vallomást más közvetett bizonyítékok alátámasztottak. Egyébként az elsőfokú bíróság a vádlottakkal szemben törvényes vád alapján járt el.

II.r. vádlott védője és maga a **II.r.** vádlott is kifogásolták, hogy 2010. október 11-én gyanúsítotti kihallgatása során a kötelező védelem ellenére, védője távollétében került kihallgatásra, részére védő nem került kirendelésre. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a **II.r.** vádlott és védője helyesen hivatkozik arra, hogy a nyomozó hatóság e körben nem a jogszabályok alapján járt el, és helyesen hivatkoznak a 8/2013. AB. számú határozatban foglaltakra is. E szerint ugyanis bizonyítékként nem vehető figyelembe a törvénysértéssel beszerzett bizonyíték, a védőt olyan időben kell értesíteni az eljárási cselekményről, hogy azon módjában legyen részt venni. Megállapítható azonban, hogy **II.r. vádlott** e vallomásában is tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését, nem e vallomása alapján került sor büntetőjogi felelősségének megállapítására, ezért a másodfokú bíróság álláspontja szerint adott esetben nincs relevanciája a nyomozó hatóság törvénysértésének. Nem tartotta szükségesnek e nyomozás során tett vallomás kizárását a bizonyítékok köréből.

I.r. vádlott és a védők továbbra is hivatkoztak arra, hogy a bizonyítékok között értékelt felvétel manipulált volt, illetve ennek ellenkezője hitelt érdemlően nem lett bizonyítva. Megállapítható, hogy az elsőfokú eljárás során **szakértő1** következetesen fenntartotta szakvéleményében kifejtett azon álláspontot, hogy nem támasztható alá, hogy a csatolt felvétel manipulált lett volna. Hasonlóképpen nyilatkozott a tárgyalási szakban kirendelt **szakértő2** is. Mindezek alapján a másodfokú bíróság álláspontja szerint helyesen foglalt állást az elsőfokú bíróság, amikor megállapította, hogy az inkriminált felvételek nem voltak manipuláltak.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete tehát megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, és azt a Fővárosi Ítéltábla elfogadta felülbírálata alapjául. Ezért az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló védői indítvány nem foghatott helyt.

A vádlottak, illetve védőik felmentés érdekében előterjesztett fellebbezését a másodfokú bíróság ugyancsak nem találta alaposnak.

A bejelentett fellebbezések, illetve azok indokolása lényegében az elsőfokú bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységét támadták. Az I.r. vádlott és védője hivatkozása szerint a bíróság nem vette figyelembe az ügy politikai háttérét, tévesen értékelte **tanú5** szavahihetőségét, és tévedett, amikor a becsatolt felvételekkel kapcsolatban úgy foglalt állást, hogy azok nem manipuláltak. A II.r. vádlott és védője szintén az elsőfokú bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységet támadta, amikor azt kifogásolta, hogy a bíróság nem fogadta el a II.r. vádlott védekezését, nem az okirati bizonyítékokat fogadta el **tanú5** tanú vallomásával szemben. Ugyanígy a III.r. vádlott és védője is a bizonyítékok értékelését támadta, amikor azt kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság **tanú2** vallomására és nem a III.r. vádlott következetes tagadó vallomására, valamint az azt alátámasztó **tanú3** nyomozás során tett vallomására alapozta ítéletének tényállását.

A vádlottak és védőik ugyanakkor új tényt, vagy bizonyítékot nem jelöltek meg. A másodfokú bíróság, mivel az elsőfokú ítélet tényállását megalapozottnak találta, maga sem tartotta szükségesnek további bizonyítási eljárás lefolytatását. A Be. 351. § (1) bekezdésében és a Be. 352. § (3) bekezdésében írtak alapján azonban a másodfokú bíróság kötve van az elsőfokú bíróság megalapozott tényállásához. Az elsőfokú bíróságtól eltérően csak a törvényben meghatározott feltételek esetén értékelheti a bizonyítékokat. A bizonyítékok felülmérlegelésének lehetősége azonban a korábban írtak szerint nem nyílt meg, ezért a másodfokú bíróság kötve volt az elsőfokú bíróság által megállapított tényálláshoz. A vádlottak és védőik felmentés érdekében előterjesztett fellebbezései, mivel a felülmérlegelés tilalmába ütköznek, eredményre nem vezethetett.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az általa rögzített tényállás alapján okszerűen állapította meg az elsőfokú bíróság a vádlottak bűnösségét. Az I.r. vádlott bűnösségét tagadásával szemben alátámasztotta **tanú5**, **tanú1** tanúk vallomása, valamint a becsatolt videófelvétel. II.r. vádlott bűnösségét tagadásával szemben

alátámasztotta **tanú5** következetes vallomása, **tanú1** vallomása, de **tanú7** tanú vallomása is. **III.r.** vádlott bűnösségét pedig közvetlen bizonyítékként alátámasztotta **tanú2**, **tanú4** és a becsatolt hangfelvétel. Továbbá mindegyik vádlott terhére helyesen értékelte az elsőfokú bíróság a tényállási pontonként felsorolt okirati bizonyítékokat.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint tehát a rendelkezésre álló közvetett és közvetlen bizonyítékok egymást kiegészítve ítéleti bizonyossággal alátámasztották a vádlottak vádban írt bűnösségét.

Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállásból megalapozottan következtetett a vádlottak bűnösségére, és helyesen minősítette cselekményüket is. Nem tévedett, amikor a vádlottak cselekményeit az elbíráláskor hatályos Btk. alapján minősítette, mivel az kedvezőbb a vádlottakra nézve. A másodfokú bíróság az elsőfokú büntető tanács jogi értékelő tevékenységével alapvetően egyetértett azzal a kiegészítéssel, hogy a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség helyesen hivatkozik arra, hogy **I.r. vádlott** vezetői minőségét nem a tényállásban felhívott jogszabály, hanem az 1990. évi LXV. törvény 2. § (2) bekezdése és 9. § (2) bekezdése alapozza meg.

Nem tévedett tehát az elsőfokú bíróság, amikor **I.r. vádlott** cselekményét a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző a (2) bekezdés szerint minősülő folytatólagosan elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntettének, **II. és III.r. vádlott** cselekményét pedig, akik azt állították, hogy a vesztegetési pénzt hivatalos személynek kell eljuttatni azért, hogy a kérelmezők ügye kedvezőbb elbírálást nyerjen, a Btk. 299. § (1) bekezdésébe ütköző a (2) bekezdés a./ pontja szerint minősülő befolyással üzérkedés büntettének minősítette. Nem értett egyet a **II.r. vádlott** és védőjének azon álláspontjával, hogy legfeljebb csak a bűncselekmény alapesete róható a terhére. A rendelkezésre álló bizonyítékok szerint ugyanis azzal kereste meg **tanú5** tanút a **II.r. vádlott**, hogy a pénzt önkormányzati döntést hozó személy, tehát hivatalos személy részére kell adni azért, hogy ügye kedvező elbírálást nyerjen.

A másodfokú bíróság nem értett egyet az ügyész súlyosabb büntetés kiszabására irányuló fellebbezésével, azonban a **II. és III.r. vádlott** tekintetében egyetértett azzal, hogy nem áll fenn a foglalkozástól eltiltás büntetés alkalmazásának feltétele.

Az elsőfokú bíróság által értékelt bűnösségi körülményeket ki kell egészíteni a további időmúlással, **II.r. vádlott** tekintetében azzal, hogy egy kiskorú gyermek eltartásáról köteles gondoskodni.

Az elsőfokú bíróság nem tévedett, amikor **I.r. vádlottal** szemben végrehajtandó szabadságvesztés és közügyektől eltiltás kiszabását látta arányban állónak a terhére rótt bűncselekmény elkövetésével. Helyesen határozta meg annak végrehajtási fokozatát, és helyesen járt el akkor, amikor a vagyoni haszonszerzés érdekében elkövetett bűncselekmény miatt vele szemben pénzbüntetést

alkalmazott és az általa bűncselekmény elkövetése útján szerzett összeg tekintetében vagyonekobzást rendelt el.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint II. és III.r. vádlottakkal szemben a büntetési célok elérése érdekében nem szükséges végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg velük szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát, végrehajtási fokozatát, azonban tévedett, amikor nem látott lehetőséget a szabadságvesztés büntetés felfüggesztésére. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az első ízben bűncselekményt elkövető vádlottakkal szemben a két évi tartamban megállapított börtönbüntetés felfüggesztésével is elérhetőek a büntetési célok. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, és a II., valamint a III.r. vádlottakkal szemben a szabadságvesztés végrehajtását 5-5 évi próbaidőre felfüggesztette.

A másodfokú bíróság egyetértett a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség indítványával, mely szerint a rögzített tényállásból nem állapítható meg, hogy a II. és a III.r. vádlottak ügyvédi foglalkozásuk közvetlen felhasználásával követték el a terhükre rótt bűncselekményt, ezért a foglalkozástól eltiltás törvényi előfeltételei nem állnak fel. (18/2007. BK. vélemény, és EBH. 2000/289. számon közzétett eseti döntés) A másodfokú bíróság ezért e büntetés alkalmazását mellőzte e vádlottakkal szemben. Ugyanakkor a pnbüntetés a II. és III.r. vádlottakkal szemben törvényesen került kiszabásra, akárcsak a vagyonekobzás.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy a II. és III.r. vádlottak szabadságvesztésének végrehajtása esetén büntetésük 2/3-ad részének kitöltését követően bocsáthatóak feltételes szabadságra.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a vádlottakkal szemben kiszabott büntetés alkalmas a Btk. 79. §-ában írt büntetési célok elérésre, hogy mind a vádlottakat, mind másokat visszatartson hasonló jellegű bűncselekmények elkövetésétől.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat helyes indokainál fogva a másodfokú bíróság helybenhagyta I., II. és III.r. vádlottak tekintetében.

A Fővárosi Ítéltábla ítélete a Be. 372. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2014. november 24.

. Ruzsás Róbert s.k.
a tanács elnöke

. Török Zsolt s.k.

Dr. Mészáros László s.k.

előadó bíró

szavazó bíró

A Fővárosi Törvényszék ítélete I., II. és III.r. vádlottak tekintetében a rendelkező részben írt változtatással jogerős és felfüggesztett szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

, 2014. november 24.

. Ruzsás Róbert s.k.
a tanács elnöke